

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_228813

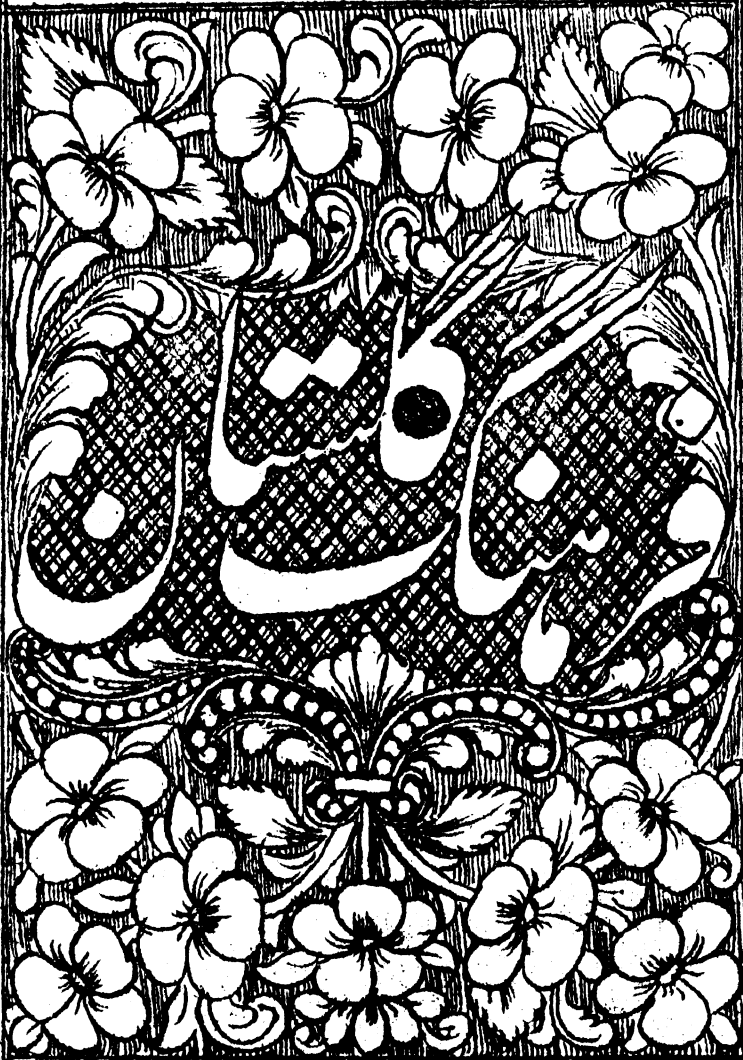
UNIVERSAL
LIBRARY

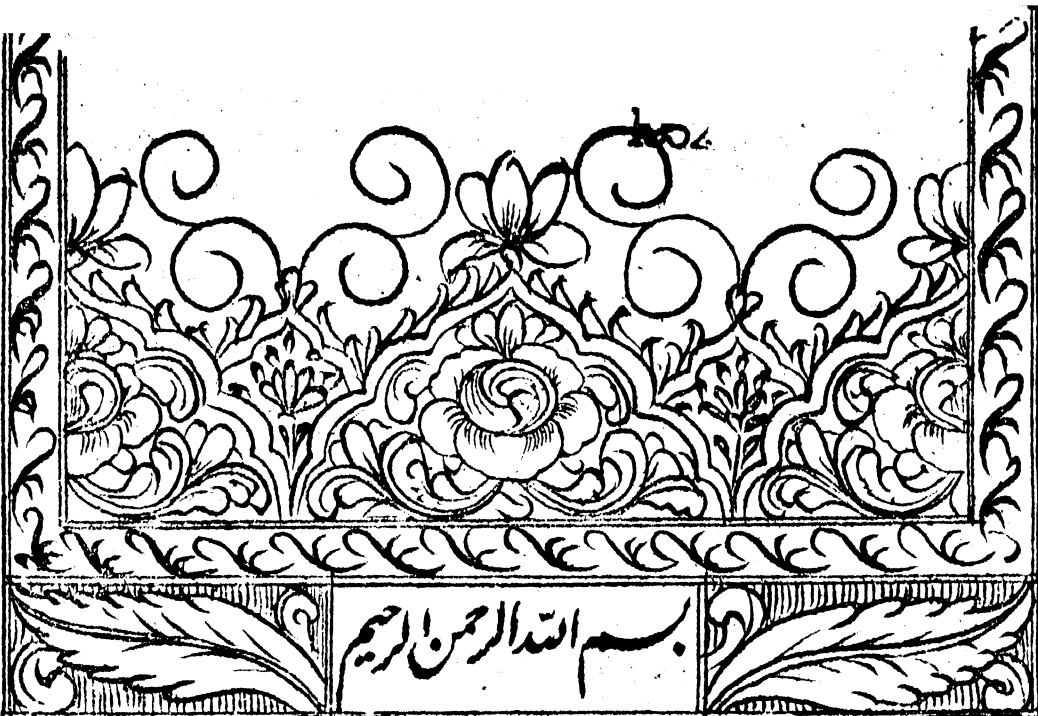

بگویم که در میان ما فضل خلافت و وزن
ببینان و بینان و اول و بینان

در میان ما و منشی و منشی و منشی
در میان ما و منشی و منشی و منشی

الحمد لله على نعمائه والصلوة على نبيه وآله وسلم على اصفيائه قال الفقيه الراجي الى الله القوي
 بجزیره ۱۲۱۷

جنید عبداللہ موسوی غفر اللہ له ولوالدہ واحسن الیہما والیہ چون دیدم طباع بعضی مردمان
 کما سر اعضلات کتاب گلستان تصنیف شیخ المشائخ حضرت شیخ سعدی شیرازی
 نور اللہ مضجیہ در نے یا بند شکلات گلستان راسہ قسم ساختم و اللہ ولی التوفیق قسم
 خواب گاہ ۱۲۱۷

اول در اشعار عربی و بعضی فارسی قسم دوم در مرکبات معانی بعضی اقوال اکابر
 واحادیث نبوی و کلام ربانی قسم سوم در لغات مفردات بترتیب حروف تہجی

قسم اول در اشعار عربی و غیرہ

<p style="text-align: center;">شفیق مطاع بنے کریم آنحضرت شفاعت کنندہ اطاعت کردہ شدہ نبی بزرگ</p>	<p style="text-align: center;">قسیم حسین نسیم و نسیم قسمت کنندہ علماء و نیاکان دار خیر و مجاہدان</p>
---	---

بلغ العلیٰ بحالہ کشف الدبج بحالہ
 روح ہندگی را بکمال خود روشن کرد تا یکی را بحال خود
 تقدس در دنیا بہ وام سعدہ
 ہر آئینہ تحقیق نیک نڈاہن نیا بہت او ہمیشہ باو بکنہن آں ہا ہن
 کہ لکنت ہنشا لیسنتہ ہو عسرتسا
 ہچنا کہ پرورش بیادہ شامخی کہ آن بادشاہ اصل آن نہت
 روضتہ مار نہسر ہا سلسال
 باغی کہ آب نہراوسرہ و شیرین ست
 اقل جبال الارض طور وانہ
 خردترین کوہهای زمین طورست و بہ تحقیق کراو
 خذیت بدرنا و نشات عندی
 غذا یافتے تو بشیر ما و پرورش یافتے تو نزدین
 اذا کان الطباع طباع سوء
 و قسیدہ باشد طبیعہا طبعیہا سے بد
 اذا بیس الانسان طال سانه
 و قسیدہ نا امید شود آدمے دماز گرد زبان او
 الا لا حکم من اخابلیہ
 خبر دار شو اندو بگین بیاش اسے برادر بلا
 اذا شجع الکی یصول بطشا
 ہر گاہ کہ سیر شود آدمے سہل میکند سخت
 اعلمہ الرماۃ کل یوم
 سے آموختم من آن شخص را علم تیر اندازی ہر روز
 اصنع بنا ما انت نہ اہلہ
 کن تو با ہمیں سے کہ توئی مرآن پسند را سزاوار
 ان لم اکن را کب الموائتہ
 اگر ہو نیستم من سوار مر کب ہا
 کیفیت اذا یا من تعدی ما ستہ
 پسند کردی تو اکنون اسی کیسک بشمار می تو بگو میا می ہا

صنعت جمیع خصالہ صلوا علیہ و آلہ
 نیکوست تمامی عادات او درود فرستید بروی ہر آں ہی
 وایدہ المولے بالویۃ النصیر
 و استوار کند او را اللہ بنیہ ہا می فتح
 و حسن نبات الارض من کرم البذر
 و نیکوئی روئیدگی زمین از بزرگی تخم است
 و وحتہ جمع طیسر ہا موزون
 درختے کہ آواز پرند ہا سے او خوشست
 لا عظم عند اللہ قدر او منزلا
 ہر آئینہ بزرگی ترست نزد خدا از روسے مرتبہ و درجہ
 فمن انباک ان اباک ذیب
 پس گدام آگاہ کرد ترا کہ پدر تو گرگ است
 فلیس ینافع ادب الا ویب
 پس نیست فتح کنندہ او ادب ادب کنندہ
 کسور مغلوب یصول علی الکلب
 ہچو گرہ ما جسد کہ سہل میکند بر سگ
 فللمن الطاف خفیہ
 پس رضای مہربان راست لطفا سے پوشیدہ
 و خاومی البطن میطیش بالفردار
 و خالی شکم سہل میکند بگر خستین
 فلما استمد ساعدہ رمانے
 پس ہر گاہ کہ سخت شد بازوی او تیر زدین
 ولا تفضل بنا ما نحن لہ اہلہ
 و مکن تو ہا ہمیں کی کہ ما ہم مرآن چیز را سزاوار
 اسمی لکم حاصل العوائتہ
 کوشش کنتم مر شمار را بہ داشتن زمین پوشا میں اسبا
 علائقے ہذا و لم تہدر با سطنے
 فصلتہای ظاہر من اینست و ندانستے تو چیز کہ میا من

پہنچانچ
 بیکر و درخت
 کہ آن سون
 پنج و ہا سون
 سون
 درخت
 و سون
 وین آن او
 از این شاہزاد
 است و از
 سون
 وجودی
 وغیرہ
 ہر جامع
 بجا بنیاد
 است
 سون
 ایک از
 شیرینی
 سون
 نزد بچہ
 سون
 سون

اشا ہر من اہوی بغیر وسیلہ
 می بینم کے را کہ دست میدارم بغیر واسطہ
 یونج نار اتم لطفے بر شستہ
 سے افروز و آن آتش را پس فزوی نشانذ باشک خود
 نہاج الی صوت الاغانی طیبہ
 بر آئینہ میشوم باہ سوی آواز سرود گویان بسببش
 انی لست من عین جیرانی
 تحقیق کہ من پناہم از چشم ہمایگان خود
 و عندہ یوب الناسرات علی الحمی
 و نزدیک وزیدن باد ہا بر رخسار
 زینہار از قرین بزر نہار
 پناہ و امان از ہنشین بد پناہ
 و افاغین علیہا جلتار
 و شاخا کہ ہست بران شاخا گلنار
 ہلک الناس حولہ عطشاً
 ہلاک گشتند مردمان گردان غلام در خیال کرتشند
 اذارایت ایماکن ساترا و حلیمہا
 چون ہمینی تو بد کردار بر باس تو پوشندہ و در بار
 بس المطاعم حین الذل کسبہا
 بدست خورشمائے کہ بوقت دولت حاصل کنے آنرا
 او وقت نفسک یا سرور فی الخطر
 انداختی تو ذات خود را سے منہ و در خطر
 یا لیت قبل میستے یوما افوز بختی
 اسے کاشکے پیش از مرگ خود روزے دریا ہم مراد خود
 قالوا عجین الکاس لیس بطاہر
 کہند ہلالہ شراب نیست پاک یعنی آردیکہ در پیالہ شراب
 قد شاہ بالور سے حمار
 تحقیق شاہ شدہ است خلق را سر سے

نہ افاغین علیہا جلتار

فلیتے شان اصل طریقہ
 پس متصل شدہ است مرا کہ سے کم کردم را ہوا
 لذلک ترانی محرقا و غمر لیتا
 از بہت این معنی بیخود را سوختہ و عرق شدہ
 و انت معن ان سکت لطیب
 و تو آن سرایندہ ہستے کہ اگر خاموش شوی خوش بشویم
 و اللہ لعلم اسرار و اعلا لے
 و مقتالی میداند حال بالمن و ظاہرہ را
 تمیل عصون البان لا الجبر الصلہ
 سے جنبند شاہان سے درخت بان نہ سنگ سخت
 و قنار بنا عذاب النار
 نکا ہار تو اسے پروردگار با از عذاب و قن
 علققت بالشجر الاخصر نار
 گویا آویختہ شدہ است بر درخت سبز آتش
 و ہو ساق یرے و لایستے
 و آن غلام ہستی ست کہ دنیا یاد ونے نوشتاند
 یا من یقیج امرے لم لا تمر کر میا
 اسے کیکہ بد میدانہ حال را چرا سنے گذری کہ ہم ہار
 القدر منتصب والقدر مخضوض
 و یک نصب شونہ باشد و مرتبہ فرورفتہ شدہ
 حتی ہلکت قلت النسل لم نظر
 تا آنکہ ہلاک شدی تو پس کا شکلی مورچہ را ہم ہودی
 بحرأ تلامم رکبتی و اطل اطلأ قربتی
 امی بدریای سم کہ موج زندان زوی ہم کہ پر کم ہیکل
 قلنا نہ بہ شقوق المبر نہ
 کہتیم بہ ندیم بان در نہ ہا سے پانخانہ را
 عجل الجدا لہ حوار
 و آن درختے گوسالہ است اورا آواز سے ست

۱۸۸۰

همه اے حسن الاعنانی
 نوش بن بسوی نیک بود است ++
 ما و احمده شنی و قدر العیس
 چیست آنکه کاین میانی تو در آن عالمی که گشتند شران پیدویخ
 المر لیس بشلع فی ارضه
 در دشواری نه شود در زمین خود ++ ++
 و اخواله را و اولاد لایم بصالح
 صاحب دشمنی نیکند و پدر نیکو کاره
 رضینا من نوالک بالرحیل
 راضی شدم ما از عطا تو بر فستق
 او انق الخطیب ابو الفوارس
 هر گاه آواز کند مثل آواز فرغانه غیب کنیت او ابو الفوارس
 سری طیف من بحباله بطلعه الدجی
 در شب آه خیال کسی که روشن بشود بروی او تار سیخه
 آمانی الذی اهواه فی عکس التبع
 آید آنکه دوست میدارم من او را و تار سیخه شب
 اذا جئتنی فی رفقہ تنورنی
 و قیکه بیانی تو با در جاعتم مسفران بجهت آنکه زیارت کنی ما
 فقدت زمان الوصل والمر جاہل
 گم کردم وقت وصال دوست را و جاہل آنکه مرد نادانست
 وان سلم الانسان من سورفہ
 و اگر چه سلامت ما را در از بسوی ذات خود
 ظمار بفسله لایکا ویسفر
 زنگی ست در دل من که روان نمیکند آرزو ++
 بلیت نجومی یصول مفا ضباً
 بتلا گشتم نجومی که علم میکندن فوی در آن است که گشتم کند آ
 علی جبر ذیل لیس یرفع راسه
 بجایکد دامن کشان نیکند در بر نینداده سه خود را

من ذالذی حسن المشانے
 کیت آنکه نیک سر و دگوینده است
 ما للفریب سوی الغریب امین
 نیت برای مسافر سوا می مسافر دو بسته ++
 کالصفیر لیس بصائد فی ذکره
 بچو چرمی که نیت آن پرغ خاکار کند در آشنیانه خود
 الا ویلزمه بکذاب اشتر
 مگر حال آنست که طرم گرفتارند او را بر و نگو بے شکبر
 رضیت من الغنیمة بالتلیس
 راضی شدم ما از نعمت با و از آب یا آواز فستق دان
 له صوت یهدی اصطرخ فارس
 در آن غیب آواز نیت که بچینا ذابل اصطرخ فارس ما
 یراقضی علی اللیس باویا
 دوست میدارم در هر شب و حالیکه راه نمانده است
 فقلت له اهلنا وسهلا مرحبا
 پس گفتم در ادائی خانه زاد نوری زمین او فرخ عاشقش فی الزین
 وان جئت فی صلح فانت محارب
 اگر چه بیایم در آتشته پس تو جنگ کند من ++
 بقدر لذید العیش قبل المصائب
 بقدر لذت زندگی پیش از زنجیر بنمنا ++
 فمن سورظن المدس لیس یسلم
 پس از بسوی گمان من سلامت نماند
 رشف الزلال ولو شربت بجورا
 ریشخ آب شیرین اگر چه بنوشم دریا با را ++
 علی کرید فی مقابله العمرو
 بر من بچو زید در مقابله عمرو ++ ++
 و هل یستقیم الرفع من عامل الجبر
 آیا راست نه ای که از عامل جبر

ان در وقت یوم الواع تا سفا
 اگر در دم من روز و واع در آخال کرافسوس کندم
 در رب صدیق لاسنی فی و داد با
 و بسا دست ماست که در دودوستی آن محبوب
 ما من ذکر الی من مسمی
 آنچه گذشت از یاد کردن مرغزار از گوشش من +
 یا معشر الخلان تو لواللعا به
 اے گروه دوستان بگوید با تندرست +
 لو ان جبا بالمسلام یزول
 اگر بد رستی که دوستی بلامت کردن زائل شود + +
 لمارات بین یدے بعلما
 هرگاه دیدان زن پیش شوے خود + +
 قالت ہذا معر میت
 گفت آن زن این آلت بان مرد مرده است
 یعنی الصبی والشیب غیبری
 گذشت کودکی و حال آنکه پیرے بنیگر کرد مرا
 پیر ہفتا سلسلہ جنے مکہ
 پیر ہفتاد سالہ کردن سے کند +
 من کان بین یدے یا اشتہ رطب
 کسیک باش پیش او که آنچه بیخواب خرماتے تر
 ورا کبات نیا قاسے ہو او جسا
 زمان سوار ماد و شران در عمار یہا سے خود + +
 قطر علی قطر اذا اتفقت نہر
 قطره بر قطره وقتیکہ متفق شود جوے گردد
 یا ناظر افیہ سل بالمد مرجمہ
 اے نظر کنندہ در بین کتاب بخواہ اند خرامت کردن
 و اطلب لنفسک من خیر ترید بہا
 و طلب کن برای خود از هر چیزیکہ بخواہے +

لا کسبونی فی المودۃ منصفنا
 پندارید در دوستی انصاف کنسندہ + +
 الم یر با یوما فیو صح لے عذری
 آیامی بیند آن صدیق آن محبوب از وی پہلہ ہمیشہ باری آن
 لو سمعت ورق النخی صاحت سے
 اگر بشنود جانوران مرغزار نالیکند آن جانوران با من
 فی لست تدری ما بقلب المویج
 نمیدانی آنچه در دل دروناک است + +
 لسمعت افکا لفتیرہ عدول
 ہر آئینی شنیدم دروغیکہ بستہ است آنرا گوہان ماطل
 شیئا کارستہ شفتہ انصا تم
 چیزی را مانند ست ترین لب روزه دار کرد و ہمشہ باشد
 و انما یقر الرفیق للنا تم
 جز این نیست کہ خواندہ میشود افسون و خواب کفندہ را
 و کفے بتغییر الزمان نذر ا +
 و بس است تغیر شدن زمانہ بر اسے خوف +
 کور مفری نومی بنی چشم روشن
 کور مفری است کہ خواب نہ بیند چشم روشن را
 یعنیہ ذلک من جسم العنا قید
 سبہ پروا کندش این امر از جنگ زنی خوشسای انگور
 لم یفتن اسے من غاص فی الکلب
 اتفاقات بگنند سوی کسیک فرود رفت و تودہای رنگ
 و نہر اسے نہر اذا اتجمعت بحر
 و جوہے بر جوہے و قیکہ مع شود دریا گردد +
 علی المصنف واستغفر لفا جبہ
 بر مصنف و طلب آرزوش کن برای صاحب آن کتاب
 من بعد ذلک غفر انما لکاتبہ
 پس آن نیکوئی طلب کن و آخرشش رنو بیندہ آتیا

بسیار

از دوستی که در وقت غم و اندوه برود

اهل فارس ملک اخواص بین الملوک و السلاطین باریک فخر المرداه و الدین نیات لاسلام
 اهل فارس اوشاه خاصان بقوی زمین بادشاهان بزرگ نیز بزرگی دولت و دین فرادرس اسلام
 و المسلمین ابو بکر بن ابی نصر اطال السعمره و اجل قدره و شرح صدره و ضاعف اجره و قریم
 و سلیمان یو بکر سپه‌بانی نه دراز کرد اند خدا تعالی عمر او را و بزرگ کرد اند و تبار او را و کشاده و باده سیاه او را و دهن دراز
 اخروج قبل الولوج و الکاظمین الغیظ و العافیین عن الناس الشاه طیفه و الفیل حقیقه طوعا و
 بیرون آمدن را پیش از آمدن دانانکه فرو خوردند کاند خشم را دور کردند کاند تقصیرات را از مردم گو سپند پاکت و دهن را دست خوشی
 که با ما من مولود الایولده علی الفطره فابواه یهودانه او یمنصرانه او یمجسانه من عمل صالحا
 ناخوشی نیست از هیچ فرزندی مگر زاده میشود بر طریقه اسلام پس پدر ماد او یهودی گردانند او را یا نصرانی یا آتش پرست کسی که کار نکند
 فلنفسه و من اسار فعلیها اخذته العزرة بالایم یا رحیم یا غفور السلامه فی الوصده و اللافات
 پس نفس خود را و یکدیگر بد کند پس برانست گرفت او را بزرگی بکنده کردن ای رحمت کننده ای امروزه سلامت در تنهای ست بهمان
 بین الاثین لی مع السد وقت لا یسعی فیهم ملک مقرب و لابنی مرسل مشاهدة الابرار بین
 و بیان دوتی برای من با خدا وقتی ست که نیکنامه در آنوقت فرشته بزرگ و نه پنجاه مرسل دیدن نیکو کاران بیان
 الیجلی و الاستتار و نحن اقرب الیه من جبل الورید الوقت لا یمک فان مع العسر یسیرا
 روشنایی و پوشیدگیست و ما نزدیک تریم بسوی او از رگ جان وقف ملک نمیشود پس بدستی که باد شوری آسانی ست
 ندر غباتر و دجبا تا مردن الناس بالبر و تفسون النفسکم و اذام و ابا للغموم و اگر امگا
 زیارت کن مکر و در بیان تا زیاده شود محبت آیا سیف مایند مردمان را به نیک و فراموش میکند ذاتهای خود را و تنبیه مگذرد باز دست
 فانت ذالقرنی حق و ان جاهدک علی ان تشکرک بی مالیس لک به علم فلا تطعمها هذا
 پس به خداوندی کمالت راضی ایشان اگر کار از کار ترا بران که شکر آری بن نیز یک نیست تر بان نیز شناسائی پس فرما بزدان کن بیار از
 المقدر بحملک و ما زاد علی ذلک فانت حامله کلا و اشر لپوا و لا تسرفوا و لوسط السد الرزق
 مقدار برد اوترا و چیزیکه زیاده شود بران پس تو بردارنده آنی بخورید و بنوشید و خرج بسیار نکنید اگر فراخ گردانند خدا تعالی رزق
 لعباده لبغوا فی الارض البغیثات للنجیشین حتی اذا در که الفرق قوله تعالی
 برای بندگان خود هر آنکه سر کشی میکردند او شان در زمین چیزهای زبون و ناپاک بری ناپاکانست تا آنکه دریافت او را و بی
 فاذا ركبوا فی الفلک دعوا السد مخلصین له الدین ان انکر الاصوات لصوت الحمیر
 پس وقتیکه سوار شوند در کشتی بخواهند خدا را در حالیکه خاص میگرددند برای او دین را از شرک و نفاق بدستی که بر زمین آواز مآثرینه
 ما نقول فی الامار د قال لا خیر فیهم ما دام احدهم لطیفا تجاشن فاذا خشن تیلطف
 هر یکگونی در حق مردان گفت نیست نیکویی در ایشان تا وقتیکه باشند یکی از ایشان لطیف نمی میکند پس هر گاه که سخت شد نری میکند
 التمر مانع و الناطور غیر مانع یا غراب البین لمیت بینی و بینک بعد المشرفین
 خرما پنجه است و گلهبان مانع نیست ای شایخ فان کاشک در میان آن و تو دوری مشرق و مغرب بودی

در ایام و احوال

در ایام و احوال

در ایام و احوال

ضرب زید عمر او کان زید متعدد یا کلکوا الناس علی قدر عقولہم قدر لکن الذمہ لمنسختہ
 زو زید عمر او بود زید تعدی کننده کلام کنید مردمان را بر مقدار عقلهای ایشان پس این آن کسی است که ملامت بیکوید شما
 فیہ ضرب العجیب زبیب لا یفلح باب التوبۃ علی العباد حتی تطلع الشمس من مغربہا
 در حق آن نزل آن دوست مؤمن است در لذت بند کرده نخواهد شد و توبہ بر بندگان تا آنکہ بر آید آفتاب از جاے غروب خود
 استغفرک اللہم واتوب الیک قولہ تعالی فلم یک یفتعہم ایمانہم لما راوا باسنا انہم استغفروا
 امرزش میخواہم از تو است بر خدا و باز بگردم بسوی تو پس نبود کہ فائزہ و دہایشان را ایمان ایشان تیکہ دیند عبادا را رویان را و نشان از ان
 نباتا حسنا بلغ ما علیک فان لم یقبوا اما علیک یا نبی انک یوم القیمۃ مسؤل ما اذا
 رویانیدن خوب برستان آنچه بر ذمہ تست از امر معروف و نہی منکر پس اگر قبول نداشتند توبہ باکی نیست ای پسر من رستی کہ تو روز قیامت سوال کردی
 اکتسبت ولا یقال بمن انتسبت موت الفقرا راحة اعدی عدوک نفسک الی بن
 کہ چه کسب کردی تو و نہ گفته شود با کہ نسبت داری کہ شریف هستی باز ذیل درگ فقیران جیب او نشاند دشمن تر شمشاد تو نفس
 جنیک اعوذ بانس من الفقر المکب و مجاورۃ من لا یحب الفقر سوا والوجه فی الدارین
 دو پہلوئی تست پناہ میخواہم از خدا یعنی از فقر کہ سزگون کننده باشد و از ہمسایگی کسیکہ دوست نیدارد فقیری ای بیوائی سیاہ رویی شمشاد
 الفقر محرمی کا والفقران یکون کفرا اولک لہم رزق معلوم لادہا نیتہ فی الاسلام
 فقر بزرگی نیست نزد یک قسمی کہ باشد کفر آن نبی اہل بہشت و ایشان از فقیریت معلوم در وقت اشہا نیست و ان فی نفس الغلو شریعہ ہدی
 لمن لم یتہ لار جنتک حفت الجتہ بالماکارہ و حفت النار بالشہوات و من یتوکل
 ہر آئینہ اگر باز نخواہی ماند ہر آئینہ شگسار خواہم کرد و کردہ شدہ است جنت بکروہات کردہ شدہ آذوقہ خواہشما نفسانی و یکیکہ افتادہ
 علی التذہن و حسبہ عالم عادل مویذ منصور مالک از مہ الا نامہ حامی ائمہ الاسلام وارث
 بر خدا پس او تھا کافی مستطاب و انا عمل کنندہ سوار کردہ شدہ مبارک دادہ شدہ خداوند ہمارا ہر مردمان کا ہر ذرہ پیشوایان اسلام میراث یابندہ
 ملک سلیمان عادل الزمان منظر الدنیا والدین ابو بکر بن سعد زنگی او ام التہ ایام
 ملک منہ سلیمان عادل تر زمانہ فروری یا بندہ و دنیا و دین کہ نامش ابو بکر پسر سعد زنگی است ہمیشہ دارد خدا تعالی روزگار او را
 و نصر علامہ احسن کما احسن التذہن الیک جہد ولا یمنن لان الفائدۃ الیک عامدۃ
 و داری دہر نیز ہای او را بگوئی کن چنانچہ بگوئی کرد حق تعالی بسوی تو بخشش کن و منت نہہ چرا کہ فائزہ آن بسوی تو باز گردندہ است
 بہد می بہ و ہولای ہندی آخر اخیل السیف احد الجتین الی احمد الیکم یا بنی آدم
 راہ یا تہ پیشوہ بسبیلہ و حال آنکہ از خوراہ نیافتہ است شمشیر آرزویلتا یک از دو جانب آبیان مگر فتم از شما ای فرزندان آدم
 ان لا تعبدوا الشیطان انہ لکم عدو بین قال بل سولت لکم انفسکم امر اقصی
 آنکہ نہ پرستید شیطان را ہر رستی کہ آن شیطان شما است دشمن ظاہر گفت یعقوب علیہ السلام بکہ گناہتہ ہای شما و ائمہ شما کار را بر زمین
 جمیل قال اللہ تعالی و لنذقیہم من العذاب الادی و ان العذاب لا یکر کل انما تیر شخ با فیہ
 بہتر است فرود ہدای بزرگ ہر آئینہ پیشانم کافران را درین دنیا از عذاب اندک کہ قتل و وضع جزئیہ و غیر ہا باشد سوا عذاب بزرگ کہ در آخرت

گلستان

بہار

فہرست گلستان

قسم سوم در لغات مفردات بهتر و نیکو تر بحی و باب الف

رضا جز استقصا تر سا میا صبا قبا افشا صفا عبا وا ابا عشا عشا عنا

سزا قفا شفا خلا طلا مصلاتا خطا افشا کذا سما پیدا

حصا افدا دینا استیا مینوا نمنا تقاضا الهجا طبا ما خولیا علیا

مجا با امضا امبیا اشقیاء املا جلسار مینا همانا امشا لولا مدارا شیدا

سودا یغا شفا وفا جفا باب البهار اصحاب حساب توأب

صواب اولوالالباب شباب ارباب حجاب نجلاب بواب

غلاب خطاب جواب عتاب دواب قصب اجیب ادیب عرب

زیب ریب تزیب لیب سرادیب غیب حیب اسیب

نیب شکیب زیب واجب کاذب جانب طالب صاحب

غوب مرادوب آشوب محبوب حب عذاب عرب عقب

کلب شعب شغب منصب صعب مقرب حلب حرب

غیب قصب مرقب طرب قطب کعب موجب مستوجب قیب

طیب باب التمار تربیت مصلحت فرست موعظت

طیب باب التمار تربیت مصلحت فرست موعظت

افاق خفاق عراق افلاق ترفاق احقاق طاق فراق صدق
 نفاق عناق دن سق جوس رونق زورق ضیق دین رفیق فرق
 طریق حدائق تلیق زندیق لیق ویق تفاریق ورق ذرق باب
 الکاف تاک باک ملاک اداک خاک تک جنگ فزنگ زنگ
 زنگ آهنگ زنگ سرنگ ازنگ ساک تارک مالک تارک
 اکت بعلک چاک ابک مک فلک تک کلک فلک سلك
 ملک مسک محک گردک خشک شک پیک ریک باب اللام
 جلال زلال کمال خصال تعال ال مجال عال عیال
 استقبال لال اقبال اعتدال زال بال بدگال عاجل فاضل
 اجل عامل کامل باطل قائل ارمل ارامل اامل جمل عمل سبل
 مامل امل عمل جمل هرمل جدل بدل عمل جل اجل شمل
 وصل عمل فصل حصول مهمل خصل شمل میل
 وصل عمل وصل عمل امل شمل فصل شمل
 تناول تطاول میل میل میل سبیل عدیل تعطیل

این کلمات در لغت معنی
 افاق: افق
 خفاق: خفاقی
 عراق: عراق
 افلاق: افلاقی
 ترفاق: ترفاقت
 احقاق: احقاق
 طاق: طاق
 فراق: فراق
 صدق: صدق
 نفاق: نفاق
 عناق: عناق
 دن: دن
 سق: سق
 جوس: جوس
 رونق: رونق
 زورق: زورق
 ضیق: ضیق
 دین: دین
 رفیق: رفیق
 فرق: فرق
 طریق: طریق
 حدائق: حدائق
 تلیق: تلیق
 زندیق: زندیق
 لیق: لیق
 ویق: ویق
 تفاریق: تفاریق
 ورق: ورق
 ذرق: ذرق
 باب: باب
 الکاف: الکاف
 تاک: تاک
 باک: باک
 ملاک: ملاک
 اداک: اداک
 خاک: خاک
 تک: تک
 جنگ: جنگ
 فزنگ: فزنگ
 زنگ: زنگ
 زنگ: زنگ
 آهنگ: آهنگ
 زنگ: زنگ
 سرنگ: سرنگ
 ازنگ: ازنگ
 ساک: ساک
 تارک: تارک
 مالک: مالک
 تارک: تارک
 اکت: اکت
 بعلک: بعلک
 چاک: چاک
 ابک: ابک
 مک: مک
 فلک: فلک
 تک: تک
 کلک: کلک
 فلک: فلک
 سلك: سلك
 ملک: ملک
 مسک: مسک
 محک: محک
 گردک: گردک
 خشک: خشک
 شک: شک
 پیک: پیک
 ریک: ریک
 باب اللام: باب اللام
 جلال: جلال
 زلال: زلال
 کمال: کمال
 خصال: خصال
 تعال: تعال
 ال: ال
 مجال: مجال
 عال: عال
 عیال: عیال
 استقبال: استقبال
 لال: لال
 اقبال: اقبال
 اعتدال: اعتدال
 زال: زال
 بال: بال
 بدگال: بدگال
 عاجل: عاجل
 فاضل: فاضل
 اجل: اجل
 عامل: عامل
 کامل: کامل
 باطل: باطل
 قائل: قائل
 ارمل: ارمل
 ارامل: ارامل
 اامل: اامل
 جمل: جمل
 عمل: عمل
 سبل: سبل
 مامل: مامل
 امل: امل
 عمل: عمل
 جمل: جمل
 هرمل: هرمل
 جدل: جدل
 بدل: بدل
 عمل: عمل
 جل: جل
 اجل: اجل
 شمل: شمل
 وصل: وصل
 عمل: عمل
 فصل: فصل
 حصول: حصول
 مهمل: مهمل
 خصل: خصل
 شمل: شمل
 میل: میل
 وصل: وصل
 عمل: عمل
 وصل: وصل
 عمل: عمل
 امل: امل
 شمل: شمل
 فصل: فصل
 شمل: شمل
 تناول: تناول
 تطاول: تطاول
 میل: میل
 میل: میل
 میل: میل
 سبیل: سبیل
 عدیل: عدیل
 تعطیل: تعطیل

